

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Briselē, 2019. gada 19. martā
(OR. en)**

**2018/0076 (COD)
LEX 1879**

**PE-CONS 91/1/18
REV 1**

**EF 348
ECOFIN 1239
CONSOM 370
IA 430
CODEC 2417**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,
AR KO GROZA REGULU (EK) Nr. 924/2009
ATTIECĪBĀ UZ KONKRĒTĀM MAKSĀM
PAR PĀRROBEŽU MAKSĀJUMIEM SAVIENĪBĀ
UN MAKSĀM PAR VALŪTAS KONVERTĒŠANU**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2019/...**

(2019. gada 19. marts),

**ar ko groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 attiecībā uz
konkrētām maksām par pārrobežu maksājumiem Savienībā
un maksām par valūtas konvertēšanu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV C 382, 23.10.2018, 7. lpp.

² OV C 367, 10.10.2018, 28. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2019. gada 14. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 4. marta lēmums.

tā kā:

- (1) Kopš Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2560/2001¹ un (EK) No 924/2009² pieņemšanas maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā starp dalībvalstīm eurozonā ir ievērojami samazinājušās līdz apmēram, kas lielākajā daļā gadījumu ir nenozīmīgs.
- (2) Tomēr pārrobežu maksājumi euro valūtā no dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces, veido aptuveni 80 % no visiem pārrobežu maksājumiem no dalībvalstīm, kas nav eurozonas dalībnieces. Maksas par šādiem pārrobežu maksājumiem joprojām ir pārmērīgi lielas vairumā dalībvalstu, kas nav eurozonas dalībnieces, lai arī maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, ir pieejama tāda pati efektīva infrastruktūra šo darījumu apstrādāšanai ar ļoti mazām izmaksām kā maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas eurozonā.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2560/2001 (2001. gada 19. decembris) par pārrobežu maksājumiem euro (OV L 344, 28.12.2001., 13. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

- (3) Augstas maksas par pārrobežu maksājumiem joprojām ir šķērslis uzņēmumu un iedzīvotāju dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, pilnīgai integrācijai iekšējā tirgū un ietekmē viņu konkurētspēju. Minēto augsto maksu dēļ Savienībā turpina pastāvēt divas maksājumu pakalpojumu lietotāju kategorijas: maksājumu pakalpojumu lietotāji, kuri gūst labumu no vienotās euro maksājumu telpas (SEPA), un maksājumu pakalpojumu lietotāji, kas, veicot pārrobežu maksājumus euro valūtā, saskaras ar lielām izmaksām.
- (4) Lai veicinātu iekšējā tirgus darbību un novērstu nevienlīdzības starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem eurozonā un dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, attiecībā uz pārrobežu maksājumiem euro valūtā, ir nepieciešams nodrošināt, ka maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā Savienībā tiek pielāgotas maksām par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Tiek uzskatīts, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas dalībvalstī, kurā tas sniedz pakalpojumus maksājumu pakalpojumu lietotājam.

- (5) Maksas par valūtas konvertēšanu veido ievērojamu daļu no izmaksām saistībā ar pārrobežu maksājumiem, kad maksātāja dalībvalstī un saņēmēja dalībvalstī izmanto dažādas valūtas. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366¹ 45. pantā ir paredzēts, ka maksām un izmantotajam valūtas kursam ir jābūt pārredzamiem, minētās direktīvas 52. panta 3. punkts nosaka informēšanas prasības attiecībā uz pamatlīgumā iekļautajiem maksājumu darījumiem un minētās direktīvas 59. panta 2. punkts nosaka informēšanas prasības pusēm, kuras piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā. Minētās informēšanas prasības nav nodrošinājušas pietiekamu maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību un salīdzināmību situācijās, kad bankomātā vai tirdzniecības vietā piedāvā alternatīvas valūtas konvertēšanas iespējas. Minētais pārredzamības un salīdzināmības trūkums ierobežo konkurenci, kas mazinātu maksas par valūtas konvertēšanu, un palielina to risku, ka maksātāji izvēlēšies dārgus valūtas konvertēšanas variantus. Tādēļ ir nepieciešams ieviest papildu pasākumus nolūkā aizsargāt patērētājus pret pārmērīgām maksām par valūtas konvertēšanas pakalpojumiem un nodrošināt, ka patērētājiem tiek sniegta informācija, kas viņiem vajadzīga, lai varētu izvēlēties labāko valūtas konvertēšanas variantu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

- (6) Nolūkā nodrošināt, ka tirgus dalībnieki nesaskaras ar vajadzību veikt nesamērīgus ieguldījumus, lai pielāgotu savu maksājumu infrastruktūru, iekārtas un procesus ar mērķi nodrošināt lielāku pārredzamību, īstenojamajiem pasākumiem vajadzētu būt piemērotiem, atbilstīgiem un izmaksu ziņā efektīviem. Tajā pašā laikā situācijās, kad maksātājam ir jāizvēlas no dažādām valūtas konvertēšanas iespējām bankomātā vai tirdzniecības vietā, sniegtajai informācijai būtu jāļauj veikt salīdzinājumu, lai maksātājs varētu izdarīt apzinātu izvēli.
- (7) Lai panāktu salīdzināmību, maksas par valūtas konvertēšanu attiecībā uz visiem kartei piesaistītajiem maksājumiem būtu jāizsaka vienā un tajā pašā veidā, proti, kā procentu uzcenojumus salīdzinājumā ar aktuālākajām pieejamām Eiropas Centrālās bankas (ECB) publiskotajām atsaucēs likmēm euro. Uzcenojums var būt balstīts uz likmi, kas iegūta no divām ECB likmēm, ja notiek maiņa starp divām valūtām, kuras nav euro.

- (8) Saskaņā ar vispārējām informācijas sniegšanas prasībām attiecībā uz tām maksām par valūtas konvertēšanu, kas noteiktas Direktīvā (ES) 2015/2366, valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzējiem pirms maksājuma darījuma uzsākšanas ir jāatklāj informācija par maksām par valūtas konvertēšanu. Pusēm, kas bankomātā vai tirdzniecības vietā piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumus, būtu skaidrā un pieejamā veidā jāsniedz informācija par maksu par šādiem pakalpojumiem, piemēram, norādot pie kases lodziņa, digitāli attēlojot savas maksas terminālī vai tiešsaistes pirkumu gadījumā — uz ekrāna. Papildus informācijai, kas minēta Direktīvas (ES) 2015/2366 59. panta 2. punktā, minētajām pusēm pirms maksājuma uzsākšanas būtu jāsniedz precīza informācija par summu, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs, un kopējā summa, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā. Summai, kas jāmaksā valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs, būtu jāparāda pirkšanas cena precēm un pakalpojumiem, kurus gatavojas pirkt, un šo cenu varētu parādīt, pabeidzot pirkšanas darījumu, nevis pie maksājumu termināļa. Valūta, ko izmanto maksājuma saņēmējs, parasti ir vietējā valūta, bet saskaņā ar līgumu slēgšanas brīvības principu dažos gadījumos tā varētu būt kāda cita Savienības valūta. Kopējo summu, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā, veido preču vai pakalpojumu cena un maksas par valūtas konvertēšanu. Turklāt abas summas būtu jādokumentē uz kvīts vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja.

- (9) Ņemot vērā Direktīvas (ES) 2015/2366 59. panta 2. punktu, ja bankomātā vai tirdzniecības vietā piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumu, maksātājam vajadzētu būt iespējai atteikties no šāda pakalpojuma un tā vietā maksāt valūtā, ko izmanto maksājuma saņēmējs.
- (10) Lai maksātāji varētu salīdzināt maksu par valūtas konvertēšanas iespējām bankomātā vai tirdzniecības vietā, maksātāju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem savos pamatlīguma noteikumos un nosacījumos būtu ne tikai jānodrošina pilnībā salīdzināma informācija par piemērojamām maksām par valūtas konvertēšanu, bet arī tas, lai minētā informācija viegli saprotamā un pieejamā veidā būtu publiskota vispārēji pieejamā un viegli piekļūstamā elektroniskā platformā, jo īpaši savās klientiem domātās tīmekļa vietnēs, savās internetbankas tīmekļa vietnēs un bankas pakalpojumu mobilajās lietotnēs. Tas ļautu attīstīties salīdzināšanas tīmekļa vietnēm, lai patērētājiem būtu vieglāk salīdzināt cenas, ceļojot vai iepērkoties ārzemēs. Turklāt maksātāju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, izmantojot plaši pieejamus un viegli piekļūstamus elektronisko sakaru kanālus, piemēram, SMS, e-pastu vai uznirstošos paziņojumus maksātāja bankas pakalpojumu mobilajā lietotnē, būtu jāatgādina maksātājiem par piemērojamajām maksām par valūtas konvertēšanu, ja kartei piesaistītu maksājumu veic citā valūtā. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāvienojas ar maksājumu pakalpojumu lietotājiem par elektronisko sakaru kanālu, ar kura starpniecību tie sniegs informāciju par maksām par valūtas konvertēšanu, apsverot visefektīvāko kanālu, lai sasniegtu maksātāju. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāakceptē arī pieprasījumi no maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kuri ietver atteikšanos no elektronisko ziņojumu saņemšanas, kuros iekļauta informācija par maksām par valūtas konvertēšanu.

- (11) Periodiski atgādinājumi ir piemēroti gadījumos, kad maksātājs ilgāku laiku uzturas ārvalstīs, piemēram, ja maksātājs ir norīkots darbā vai studē ārvalstīs vai ja maksātājs regulāri izmanto karti pirkumiem tiešsaistē vietējā valūtā. Pienākums nodrošināt šādus atgādinājumus neprasītu nesamērīgus ieguldījumus, lai pielāgotu maksājumu pakalpojumu sniedzēja esošos uzņēmējdarbības procesus un maksājumu apstrādes infrastruktūras, bet nodrošinātu, ka maksātājs būtu labāk informēts, apsverot dažādas valūtas konvertēšanas iespējas.
- (12) Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojums par noteikumu piemērošanu, ar kuriem vienādo pārrobežu maksājumu izmaksas euro un iekšzemes darījumu izmaksas valstu valūtās, kā arī par šajā regulā izklāstīto informēšanas prasību attiecībā uz valūtas konvertēšanu efektivitāti. Komisijai būtu arī jāanalizē turpmākas iespējas un minēto iespēju tehniskā realizējamība, proti, vienādu maksu noteikuma attiecināšana uz visām Savienības valūtām un maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamības un salīdzināmības turpmāka uzlabošana, kā arī iespējas akceptēt valūtas konvertēšanu, ko veic puses, kas nav maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, atspējošana un iespējošana.

- (13) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet maksājumu pārrobežu būtības dēļ tos labāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 924/2009

Regulu (EK) Nr. 924/2009 groza šādi:

1) regulas 1. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Šī regula paredz noteikumus par pārrobežu maksājumiem un par maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību Savienībā.”,

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas, 3.a un 3.b pantu piemēro visiem iekšzemes un pārrobežu maksājumiem, kuri ir denominēti vai nu euro, vai kādas dalībvalsts valūtā, kas nav euro, un kuri ietver valūtas konvertēšanas pakalpojumu.”;

2) regulas 2. panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9) “maksa” ir jebkura summa, ko no maksājumu pakalpojumu lietotāja iekasē maksājumu pakalpojumu sniedzējs un kas ir tieši vai netieši saistīta ar maksājumu darījumu, jebkura summa, ko no maksājumu pakalpojumu lietotāja iekasē maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366* 59. panta 2. punktu attiecībā uz valūtas konvertēšanas pakalpojumu, vai to apvienojums;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).”;

3) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem euro valūtā, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tādā pašā apmērā un tās dalībvalsts valūtā, kurā maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas.

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem tādas dalībvalsts valsts valūtā, kas saskaņā ar 14. pantu paziņojusi par savu lēmumu šo regulu piemērot arī savai valsts valūtai, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotājiem par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tai pašā apmērā un valūtā.”,

c) panta 3. punktu svītrot;

d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Panta 1. un 1.a punktu nepiemēro maksai par valūtas konvertēšanu.”;

4) iekļauj šādu pantu:

“3.a pants

Maksas par valūtas konvertēšanu, kuras saistītas ar kartēm piesaistītiem darījumiem

1. Attiecībā uz informācijas prasībām par maksām par valūtas konvertēšanu un par piemērojamo valūtas maiņas kursu, kā noteikts Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktā, 52. panta 3. punktā un 59. panta 2. punktā, maksājumu pakalpojumu sniedzēji un puses, kuras sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, kā noteikts minētās direktīvas 59. panta 2. punktā, norāda kopējās maksas par valūtas konvertēšanu kā procentuālu uzcenojumu salīdzinājumā ar aktuālākajiem pieejamajiem Eiropas Centrālās bankas (ECB) publiskotajiem valūtas maiņas atsauces kursiem. Minēto uzcenojumu atklāj pirms maksājuma darījuma uzsākšanas.
2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji 1. punktā minētos uzcenojumus arī publisko saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot plaši pieejamu un viegli piekļūstamu elektroniskās saziņas platformu.
3. Papildus informācijai, kas minēta 1. punktā, puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, pirms maksājuma darījuma uzsākšanas sniedz maksātājam šādu informāciju:
 - a) summu, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs;
 - b) summu, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā;

4. Puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, skaidri parāda 1. punktā minēto informāciju bankomātā vai tirdzniecības vietā. Pirms maksājuma darījuma uzsākšanas minētā puse arī informē maksātāju par iespēju samaksāt maksājuma saņēmēja izmantojamā valūtā, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam pēc tam veicot valūtas konvertēšanu. Šā panta 1. un 3. punktā minēto informāciju pēc maksājuma darījuma uzsākšanas arī dara pieejamu maksātājam, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju.
5. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksātājam par katru maksājumu karti, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs izsniedzis maksātājam un kura ir piesaistīta tam pašam kontam, nosūta elektronisku ziņojumu ar 1. punktā minēto informāciju bez liekas kavēšanās pēc tam, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma uzdevumu skaidras naudas izņemšanai bankomātā vai maksājumu tirdzniecības vietā, kas ir denominēts jebkurā Savienības valūtā un atšķiras no maksātāja konta valūtas.

Neatkarīgi no pirmās daļas šādu ziņojumu nosūta reizi katrā mēnesī, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem no maksātāja maksājuma uzdevumu, kas ir denominēts tajā pašā valūtā.

6. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienojas ar maksājumu pakalpojumu lietotāju par plaši pieejamu un viegli piekļūstamu elektronisko sakaru kanālu vai kanāliem, ar kuru starpniecību maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosūtīs 5. punktā minēto ziņojumu.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā maksājumu pakalpojumu lietotājiem iespēju atteikties no 5. punktā minēto elektronisko ziņojumu saņemšanas.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties, ka 5. punktu un šo punktu nepiemēro pilnīgi vai daļēji, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.

7. Šajā pantā minēto informāciju sniedz bez maksas neitrālā un saprotamā veidā.”;

5) iekļauj šādu pantu:

“3.b pants

Maksa par valūtas konvertēšanu, kas saistīta ar kredīta pārvedumiem

1. Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumu saistībā ar kredīta pārvedumu, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 24. punktā, kas tiek tieši uzsākts tiešsaistē, izmantojot tīmekļa vietni vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja bankas pakalpojumu mobilo lietotni, maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecībā uz minētās direktīvas 45. panta 1. punktu un 52. panta 3. punktu pirms maksājuma darījuma uzsākšanas skaidrā, neitrālā un saprotamā veidā informē maksātāju par aplēsto maksu par valūtas konvertēšanas pakalpojumiem, ko piemēro kredīta pārvedumam.
2. Pirms maksājuma darījuma uzsākšanas maksājumu pakalpojumu sniedzējs skaidrā, neitrālā un saprotamā veidā paziņo maksātājam aplēsto kopējo kredīta pārveduma summu maksātāja konta valūtā, tostarp jebkādu maksu par darījumiem un jebkādu maksu par valūtas konvertēšanu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs paziņo arī aplēsto summu, kas ir jāpārskaita maksājuma saņēmējam valūtā, kuru tas izmanto.”;

6) regulas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

Pārskatīšana

1. Līdz ... [36 mēneši no šīs grozās regulas spēkā stāšanās datuma] Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un ietekmi, kurā jo īpaši iekļauj:
 - a) novērtējumu par to, kā maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro šīs regulas 3. pantu, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/...⁺;
 - b) novērtējumu par apjomu un maksu izmaiņām iekšzemes un pārrobežu maksājumiem dalībvalstu valūtās un euro kopš Regulas (ES) 2019/...⁺⁺ pieņemšanas;
 - c) novērtējumu par šīs regulas 3. panta ietekmi, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) 2019/...⁺⁺, par maksu par valūtas konvertēšanu un citu maksu, kas saistītas ar maksājumu pakalpojumiem, attīstību gan maksātājiem, gan maksājumu saņēmējiem;

⁺ OV: Lūgums tekstā ievietot dokumentā 2018/0076(COD) ietvertās regulas numuru un zemsvītras piezīmē ievietot minētās regulas numuru, datumu un OV atsauci.

⁺⁺ OV: Lūgums ievietot tekstā dokumentā 2018/0076(COD) ietvertās regulas numuru.

- d) novērtējumu par šīs regulas 3. panta 1. punkta tādas grozīšanas paredzamo ietekmi, kuru jāattiecina uz visām dalībvalstu valūtām;
- e) novērtējumu par to, kā valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzēji piemēro informēšanas prasības, kas noteiktas šīs regulas 3.a un 3.b pantā, un valsts tiesību aktus, ar kuriem īsteno Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktu, 52. panta 3. punktu un 59. panta 2. punktu, un vai minētie noteikumi ir uzlabojuši maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību;
- f) novērtējumu par to, vai un kādā mērā valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzēji ir saskārušies ar grūtībām, praksē piemērojot šīs regulas 3.a un 3.b pantu un valsts tiesību aktus, ar kuriem īsteno Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktu, 52. panta 3. punktu un 59. panta 2. punktu;
- g) izmaksu un ieguvumu analīzi par sakaru kanāliem un tehnoloģijām, kurus izmanto vai kuri ir pieejami valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzējiem un kas var vēl vairāk uzlabot maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību, tostarp novērtējumu par to, vai pastāv noteikti kanāli, kurus maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu pienākums piedāvāt, lai nosūtītu 3.a pantā minēto informāciju; minētajā analīzē ietver arī novērtējumu par tehniskajām iespējām vienlaicīgi atklāt informāciju, kas ir paredzēta šīs regulas 3.a panta 1. un 3. punktā, pirms katra darījuma uzsākšanas attiecībā uz visām valūtas konvertēšanas iespējām, kas pieejamas bankomātā vai tirdzniecības vietā;

- h) izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz maksātāju iespēju bloķēt valūtas konvertēšanas iespēju, ko piedāvā puse, kas nav maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, bankomātā vai tirdzniecības vietā, un mainīt savu izvēli šajā sakarībā;
 - i) izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz prasības ieviešanu, kas paredz, ka maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, sniedzot valūtas konvertēšanas pakalpojumus saistībā ar individuālu maksājumu darījumu, piemēro valūtas maiņas kursu, kas ir spēkā darījuma uzsākšanas brīdī, kad tiek veikta darījuma tīrvērtē un norēķins.
2. Šā panta 1. punktā minētais ziņojums aptver vismaz laikposmu no 2019. gada 15. decembra līdz ... [30 mēneši pēc šīs grozās regulas spēkā stāšanās dienas]. Tajā ņem vērā dažādu maksājumu darījumu īpatnības, jo īpaši nošķirot darījumus, kas uzsākti bankomātā un tirdzniecības vietā.

Komisija, gatavojot savu ziņojumu, var izmantot datus, ko dalībvalstis savākušas saistībā ar 1. punktu.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/... (... gada ...), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 attiecībā uz konkrētām maksām par pārrobežu maksājumiem Savienībā un maksām par valūtas konvertēšanu (OV ...).”.

2. pants

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro no 2019. gada 15. decembra, ievērojot šādus izņēmumus:
 - a) regulas 1. panta 6) punktu piemēro no ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena];
 - b) regulas 1. panta 4) un 5) punktu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 924/2009 3.a panta 1. līdz 4. punktu un 3.b pantu piemēro no ... [12 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas];
 - c) regulas 1. panta 4) punktu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 924/2009 3.a panta 5. un 6. punktu piemēro no ... [24 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas];

- d) regulas 1. panta 4) punktu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 924/2009 3.a panta 7. punktu, ciktāl tas ir saistīts ar minētās regulas 3.a panta 1. līdz 4. punktu, piemēro no ... [12 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas];
- e) regulas 1. panta 4) punktu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 924/2009 3.a panta 7. punktu, ciktāl tas ir saistīts ar minētās regulas 3.a panta 5. un 6. punktu, piemēro no ... [24 mēneši pēc šīs grozošās regulas spēkā stāšanās dienas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*